

MESURA DE GOVERN

**Proposta d'acord per a la redacció d'un PROTOCOL per evitar
l'aprovació del planejament per "silenci administratiu"**

Novembre de 2015

0. ANÀLISI DE LA INSTITUCIÓ DEL SILENCI ADMINISTRATIU

L'article 42 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (en endavant LRJAP), determina que l'Administració està obligada a dictar resolució expressa en tots els procediments i a notificar-la sigui quina sigui la seva forma d'iniciació. Per la seva part, l'article 53 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya determina que aquest deure s'exceptua en els supòsits de finiment del procediment per pacte o conveni, i també en els procediments relatius a l'exercici de drets sotmesos únicament al deure de comunicació prèvia a l'Administració.

Quant aquest mandat legal no és complert per part de l'Administració que té la competència de resoldre en un determinat procediment administratiu, és quan entra en aplicació la institució anomenada "silenci administratiu", per tal d'atorgar al ciutadà seguretat jurídica.

Estableix l'article 43 de la LRJAP:

"1.En los procedimientos iniciados a solicitud del interesado, sin perjuicio de la resolución que la Administración debe dictar en la forma prevista en el apartado 3 de este artículo, el vencimiento del plazo máximo sin haberse notificado resolución expresa legitima al interesado o interesados que hubieran deducido la solicitud para entenderla estimada por silencio administrativo, excepto en los supuestos en los que una norma con rango de ley por razones imperiosas de interés general o una norma de Derecho comunitario establezcan lo contrario.

Asimismo, el silencio tendrá efecto desestimatorio en los procedimientos relativos al ejercicio del derecho de petición, a que se refiere el artículo 29 de la Constitución, aquellos cuya estimación tuviera como consecuencia que se transfirieran al solicitante o a terceros facultades relativas al dominio público o al servicio público, así como los procedimientos de impugnación de actos y disposiciones. No obstante, cuando el recurso de alzada se haya interpuesto contra la desestimación por silencio administrativo de una solicitud por el transcurso del plazo, se entenderá estimado el mismo si, llegado el plazo de resolución, el órgano administrativo competente no dictase resolución expresa sobre el mismo.

2. La estimación por silencio administrativo tiene a todos los efectos la consideración de acto administrativo finalizador del procedimiento. La desestimación por silencio administrativo tiene los solos efectos de permitir a los interesados la interposición del recurso administrativo o contencioso-administrativo que resulte procedente.

3. La obligació de dictar resolució expressa a que se refereix el apartat primer del article 42 se sujarà al següent règim:

a) En los casos de estimación por silencio administrativo, la resolución expresa posterior a la producción del acto sólo podrá dictarse de ser confirmatoria del mismo.

b) En los casos de desestimación por silencio administrativo, la resolución expresa posterior al vencimiento del plazo se adoptará por la Administración sin vinculación alguna al sentido del silencio.”

Per la seva part, l'article 54 de la Llei 26/2010, de 26 d'agost, estableix que:

“1. En els procediments iniciats a sol·licitud d'una persona interessada, sens perjudici de l'obligació de les administracions públiques de resoldre expressament, el venciment del termini sense que se n'hagi notificat la resolució expressa legitima la persona interessada per a entendre estimada per silenci administratiu la seva sol·licitud.

2. S'exceptuen de la previsió a què fa referència l'apartat 1 els supòsits següents, en què el silenci té un efecte desestimatori:

a) Els procediments relatius a l'exercici del dret de petició a què es refereixen l'article 29 de la Constitució i l'article 29.5 de l'Estatut d'autonomia.

b) Els casos en què una norma amb rang de llei, per raons imperioses d'interès general, o una norma de dret europeu estableixen el contrari.

c) Els procediments d'estimació de la sol·licitud dels quals té com a conseqüència la transferència a la persona interessada o a terceres persones de facultats relatives al domini públic o al servei públic.

d) Les sol·licituds que tenen com a conseqüència la transferència de facultats relatives als béns o als drets de caràcter patrimonial de les administracions afectes materialment a l'ús públic o al servei públic.

e) Els procediments d'estimació de la sol·licitud dels quals pot comportar la concessió d'ajuts i subvencions públiques, i, en general, els procediments que tenen per objecte o es refereixen a la reclamació de quantitats que impliquen el pagament a càrrec de les administracions públiques.

f) Els recursos d'alçada, excepte en els casos en què s'interposin contra la desestimació per silenci administratiu d'una sol·licitud no resolta expressament en el termini establert per la normativa aplicable.

g) Els recursos potestatsius de reposició i els recursos extraordinaris de revisió, i també els altres procediments d'impugnació d'actes i disposicions.

h) Les sol·licituds relatives als procediments per a la revisió d'actes administratius nuls.

i) Les sol·licituds d'indemnització relatives a reclamacions de responsabilitat patrimonial de les administracions públiques catalanes.”

La institució del silenci administratiu dóna garantia al ciutadà per tal de saber quin és el sentit en què ha d'entendre finalitzat el procediment iniciat per la seva sol·licitud, però no excepciona a l'Administració de la seva obligació de resoldre. Si el sentit del silenci és positiu, només es pot resoldre en el mateix sentit. Si el sentit del silenci és negatiu, l'Administració pot resoldre en sentit diferent en tant que la "ficció jurídica" que atorga la institució és **als efectes de que el ciutadà pugui tant forçar una resolució a l'Administració que finalitzi el procediment com saber el còmput dels terminis per tal d'acudir a la via contenciós-administrativa**. Per tant, una resolució favorable del seu procediment, tot i que sigui fora del termini per resoldre, és una conseqüència desitjable als efectes d'economia processal tant per l'Administració com per al particular que ha iniciat el procediment administratiu.

Pel que fa estrictament a l'àmbit urbanístic, ens hem de remetre a l'establert a l'article 5 del Decret Legislatiu 1/2010, pel qual s'aprova el **Text refós de la Llei d'urbanisme**, pel qual s'estableix **que en cap cas es poden considerar adquirides per silenci administratiu facultats urbanístiques que contravinguin aquesta Llei o al planejament urbanístic**.

1. EL SILENCI ADMINISTRATIU EN LES DIFERENTS ACTUACIONS URBANÍSTIQUES

El Text refós de aprovat pel Decret 1/2010 i modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer (TRLLU en endavant), determina a l'article 1.2 que:

"2. L'urbanisme és una funció pública que abasta l'ordenació, la transformació, la conservació i el control de l'ús del sòl, del subsòl i del vol, llur urbanització i llur edificació, i la regulació de l'ús, de la conservació i de la rehabilitació de les obres, els edificis i les instal·lacions."

Així mateix a l'article 2. Abast de les competències urbanístiques, concreta:

"1. Per tal de fer efectives les competències en matèria d'urbanisme, de protecció del territori i d'habitatge establertes per la Constitució i per l'Estatut, aquesta Llei atribueix als òrgans administratius que pertoca les facultats pertinents i necessàries per formular, tramitar, aprovar i executar els diferents instruments urbanístics de planejament i de gestió, per intervenir en el mercat immobiliari, per regular i promoure l'ús del sòl, de l'edificació i de l'habitatge i per aplicar les mesures disciplinàries i de restauració de la realitat física alterada i de l'ordenament jurídic vulnerat.

2. Les competències urbanístiques de les administracions públiques inclouen, a més de les expressament atribuïdes per aquesta Llei, les facultats complementàries i congruents per poder exercir-les d'acord amb la llei i per satisfer les finalitats que en justifiquen l'atribució expressa."

La incidència del silenci administratiu en la tramitació dels diferents instruments urbanístics, planejament, gestió i llicències és molt diferent, donat el caràcter de cadascun d'ells. **El planejament urbanístic és l'instrument que defineix les determinacions que asseguren el benestar de les persones i uns nivells adequats de qualitat de vida i de sostenibilitat ambiental. Per la seva naturalesa pot incorporar components de discrecionalitat o d'oportunitat des del punt de vista de l'interès públic.** Tanmateix, els instruments de gestió i de llicència executen el planejament urbanístic aprovat, **són actes totalment reglats**, s'han d'ajustar estrictament a les determinacions contingudes en la figura de planejament urbanístic que desenvolupen o executen, sense poder-les alterar ni modificar i també s'han d'ajustar estrictament a la resta de l'Ordenament jurídic-urbanístic.

En conclusió, el silenci administratiu té una especial incidència en la tramitació d'instruments de planejament urbanístic, atès que és una potestat administrativa discrecional i no reglada com sí és el cas de la gestió i les llicències urbanístiques. **La institució del silenci administratiu en seu del planejament urbanístic és especialment preocupant ja que la seva conseqüència, que és l'existència en l'ordenament jurídic d'una disposició de caràcter general no acordada expressament per l'òrgan competent, impedeix l'exercici amb plenitud de la potestat discrecional d'ordenació urbanística del territori.**

2. SILENCI ADMINISTRATIU EN PLANEJAMENT URBANÍSTIC

El silenci administratiu té una especial incidència en la tramitació d'instruments de planejament urbanístic atès que és una potestat administrativa discrecional i no reglada com sí és el cas de les llicències urbanístiques. Per aquest motiu, cal incidir en l'exposició de la casuística i la problemàtica existent en aquests tipus de procediments administratius.

2.1. REGULACIÓ DEL SILENCI ADMINISTRATIU A NIVELL ESTATAL

L'article que contempla el silenci administratiu en matèria de planejament urbanístic del Real Decret Legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, pel que s'aprova el text refós de la Llei de sòl i de Rehabilitació urbana, és l'art. 25 que estableix:

"5. Cuando la legislación urbanística abra a los particulares la iniciativa de los procedimientos de aprobación de instrumentos de ordenación o de ejecución urbanística, el incumplimiento del deber de resolver dentro del plazo máximo establecido dará lugar a indemnización a los interesados por el importe de los gastos en que hayan incurrido para la presentación de sus solicitudes, salvo en los casos en que deban entenderse aprobados o resueltos favorablemente por silencio administrativo de conformidad con la legislación aplicable.

6. Los instrumentos de ordenación urbanística cuyo procedimiento de aprobación se inicie de oficio por la Administración competente para su instrucción, pero cuya aprobación definitiva compete a un órgano de otra Administración, se entenderán definitivamente aprobados en el plazo que señale la legislación urbanística."

Per tant, es tracta el silenci des de la vessant d'una possible responsabilitat patrimonial contra l'Administració competent per resoldre en cas d'incompliment i també quan es tracta de plans urbanístics promoguts per una Administració pública que han de ser aprovats definitivament per una altra Administració.

2.2. REGULACIÓ DEL SILENCI ADMINISTRATIU A NIVELL AUTONÒMIC

2.2.1. Silenci en l'aprovació inicial

Terminis

L'article 89 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret 1/2010 i modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer (TRLLU en endavant), determina que:

"1. El termini per adoptar l'aprovació inicial d'un pla urbanístic derivat és de tres mesos des de la recepció de la documentació completa si no precisa les obres d'urbanització bàsiques i de quatre mesos si les precisa.

2. Els plans urbanístics derivats promoguts a instància de part interessada no es poden inadmetre a tràmit ni rebutjar per manca de documentació, sinó que se n'ha d'acordar l'aprovació inicial o bé, si escau, la suspensió o la denegació, que han d'ésser motivades.

3. La suspensió de les propostes a què es refereix l'apartat 2 s'aplica per raó de defectes esmenables. Si no són esmenables, les propostes s'han de denegar. La denegació es pot fonamentar també en la manca de la justificació formal o substantiva dels requeriments exigits pels articles 58.1.d i e i 58.8, si es tracta de plans parcials urbanístics de delimitació. En tot cas, la paralització de l'expedient per causa imputable a la part promotora en produeix la caducitat, d'acord amb la legislació de procediment administratiu comú."

L'emissió i notificació a un promotor d'un informe tècnic que assenyalava determinats defectes subsanables respecte del document urbanístic presentat a tràmit **suspèn el còmput del termini per a adoptar l'aprovació inicial**, d'acord amb l'art. 42.5 a) de la LRJAP, en consonància amb l'article 89 del TRLLU.

Es pot considerar, inequívocament, que el termini màxim de resolució de tres mesos és a partir de que la documentació presentada a tràmit sigui completa.

Naturalesa de l'acte

L'acord d'aprovació inicial és un acte tràmit, no és resolutiu del procediment –per tant, no atorga cap dret ni imposa obligacions-, en relació al qual **existeix nombrosa jurisprudència que fa palesa la importància del dret al tràmit dels ciutadans en les seves propostes** davant l'Ajuntament. Un exemple d'aquesta és la STSJC núm. 937/2005, de 29 de novembre (en el marc del recurs interposat per UNICOMPTA, SL contra l'Ajuntament de Barcelona per la denegació de l'aprovació inicial del *Pla especial de protecció i concreció d'usos de la masia de Can Fargas*.) El tribunal estima parcialment el recurs: anul·la, per ser disconforme a dret la desestimació i denegació i declara i condemna a l'administració demandada a què admeti la sol·licitud efectuada i li doni el tràmit previst per la legislació urbanística.

*“Por todo ello, sin que sea dable confundir la naturaleza de un acto de aprobación inicial de una figura de planeamiento urbanístico con una sedicente aprobación pura y simple a modo de generar improcedentes vertientes dirigidas tan impropiamente al ámbito del principio de confianza legítima, **suficientemente caracterizado el presente caso por la inexistencia de una imposibilidad legal, patente, notoria, insoslayable y manifiesta de que el instrumento de ordenación de autos no pudiera obtener la aprobación definitiva, en su caso, con la introducción de modificaciones, modalidades, condicionamientos, plazos o prescripciones de su razón, debe estimarse que no nos hallamos en el supuesto excepcional que autoriza un rechazo "ad limine" ni siquiera por la vía de la suspensión de la aprobación inicial a modo de involucrar ese supuesto como de predeterminación de lo que finalmente deba resolverse, por lo que, en consecuencia, en el caso aquí debatido la parte actora no puede, por ello, verse privada del tamiz de las sucesivas fases del procedimiento administrativo hasta que se produzca el acto final definitivo que poniendo término a la vía administrativa, en su caso, permitirá a los interesados acudir válidamente al proceso jurisdiccional para impugnarlo si disintiesen del sentido y términos en que venga pronunciado, inacentuado número de ocasiones bien diferentes de los de la aprobación inicial.***

*Por todo ello, **sin haberse probado terminantemente la existencia de un vicio con virtualidad bastante para evidenciar la necesidad de la no continuación del procedimiento, procede estimar el presente recurso** contencioso administrativo en la forma y términos que se fijarán en la parte dispositiva según lo pretendido por la parte actor, sin que sea dable prejuzgar en modo alguno el fondo de lo que sólo podrá decidirse ultimando la tramitación administrativa con todas las garantías y a resultas, en su caso y en ese momento, de las impugnaciones jurisdiccionales contencioso administrativas a que haya lugar.”*

Resulta important, en aquest punt, destacar la doctrina jurisprudencial del Tribunal Suprem manifestada en successives ocasions:

“Como se recoge en la sentencia número 917/2005, dictada el 24 de noviembre de 2005 por esta Sala y Sección en el recurso seguido con el número 121/2002, en línea con reiterada doctrina jurisprudencial (STS 10-2-86 y 28-4-86, 8-7-87 y las que en ellas se citan), y con el propio criterio seguido por esta Sección y Sala, tanto para los casos de denegación de la aprobación inicial como, por identidad de razón, para los casos de suspensión de la aprobación inicial, con efectos equiparables o equivalentes (SS. 479, de 23-5-02, 523, de 6-6-02, 749, de 19-9-02, 468, de 5-6-03, 645, de 4-9-03, 667, de 12-9-03, 715, de 1-10-03 y 322, de 4-5-04), debe señalarse que la decisión del presente recurso deriva de las conclusiones siguientes:

*a) Los particulares tienen derecho a la tramitación de los planes que se deban a su iniciativa y, en consecuencia, a limine y sin mayores argumentaciones esa tramitación. Dicho en otras palabras, **no cabe reconocer discrecionalidad alguna que permita omitir los fundamentos de una denegación que, sin ellos, legitimaría en la práctica la arbitrariedad o la discriminación al tiempo de hacer o no posible la iniciación del expediente.***

*b) El acto de aprobación inicial es un acto de trámite del procedimiento cuya resolución vendrá determinada por la **aprobación definitiva del plan**. No constituye un acto automático y debido, sino que implica una toma de posición, siquiera de carácter inicial, respecto de una determinada realidad urbanística y su normativa, o lo que es lo mismo, supone una primera valoración de esa realidad proyectada en el plan o proyecto de que se trate, que como tal puede resultar positiva, dando paso así a los siguientes trámites del procedimiento, pero que muy bien puede resultar negativa, por considerarse jurídicamente inadecuada la iniciativa de planificación urbanística cuya tramitación se pretende, en cuyo caso procederá denegar la aprobación inicial, y ello tanto cuando tal iniciativa provenga de la propia Administración como de los particulares, **denegación que sólo se justificará jurídicamente cuando las deficiencias o defectos observados no puedan subsanarse o suplirse durante la sustanciación del procedimiento.***

c) Efectivamente, deben distinguirse dos tipos de defectos:

Los que resulten terminantemente insubsanables y que deban provocar la denegación de la aprobación inicial por claras razones de economía procesal, ya que sería absurdo tramitar un largo procedimiento sabiendo de antemano que resultaría imposible la obtención de la aprobación definitiva;

Las deficiencias que puedan ser corregidas a lo largo del procedimiento, que no deben impedir la aprobación inicial, dado que ésta no es una resolución sino un acto de trámite que prepara la resolución final. En materia urbanística todo el itinerario que conduce a aquélla ha sido dibujado, en lo que ahora importa, como un conjunto de oportunidades para la modificación (y por tanto subsanación de deficiencias) del instrumento proyectado.

d) El derecho a la tramitación de los planes quiebra en los casos en que el plan proyectado viole de forma clara, palmaria y manifiesta el ordenamiento urbanístico vigente (así los planes de superior jerarquía o las normas legales de aplicación directa), caso en el que razones de economía y lógica imponen el inicial rechazo del proyecto, al ser inviable o inútil la prosecución del trámite. Por contra, cuando los impedimentos para denegar la aprobación inicial son discutibles, y por tanto no amparables en principio alguno de economía procesal, debe prevalecer el derecho al trámite y proseguirse la tramitación del expediente en el cual se pueden introducir las modificaciones, condicionamientos o plazos que la ley permite.

e) En el acto de aprobación inicial es suficiente con ponderar esa potencialidad o susceptibilidad de subsanación de deficiencias o de introducción de modificaciones, condicionamientos o plazos, desde luego sin devaluar la trascendencia de la tramitación ulterior para terceros y para el ejercicio de las competencias de planificación urbanística en sede de aprobación provisional y definitiva, pues no cabe olvidar que es en la fase de otorgamiento o denegación de esas aprobaciones donde procede pronunciarse sobre el fondo de las cuestiones suscitadas, debiendo ser examinado y decidido todo lo que corresponda, a salvo el control jurisdiccional que pudiera instarse sobre esas materias de fondo.

Causas regulades de denegació

La jurisprudència s'ha encarregat de definir quins són els defectes de caire inesmenable que poden causar la denegació de l'aprovació inicial dels plans derivats d'iniciativa privada. El TSJC ha manifestat en nombroses sentències que la qualificació d'"insubsanable" s'ha de manifestar per violar de forma clara i manifesta l'ordenament jurídic vigent, d'altra manera ha de prevaldre el dret al tràmit del procediment doncs l'aprovació inicial es tracta d'un mer acte de tràmit.

Atesa l'excepcionalitat d'aquesta mesura, el TSJC ha confeccionat una assentada jurisprudència segons la qual, ha d'existir una "impossibilitat legal, patent, notòria i inevitable i manifesta de que l'instrument no pugui obtenir l'aprovació definitiva, en el seu cas, amb la introducció de modificacions, modalitat, condicionaments, terminis o prescripcions de la seva raó" – entre d'altres, la STSJC núm. 810/2013, de 7 de novembre-.

En conseqüència, excepte supòsits de manifesta il·legalitat de la proposta, el ciutadà té dret al tràmit.

La discrepància sobre la proposta i l'exercici de la discrecionalitat en la potestat de planejament no permet denegar l'aprovació inicial d'un pla d'iniciativa privada. Aquest debat correspon, en el seu cas, al Consell Plenari amb motiu del tràmit subsegüent al de l'aprovació inicial.

Conseqüències del Silenci administratiu en l'aprovació inicial

D'acord amb l'art. 111 del Reglament del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme (en endavant TRLUC), quan es pugui entendre produïda per silenci administratiu l'aprovació inicial d'un pla, l'òrgan competent està obligat a ordenar la publicació, notificació o formalització de l'acte presumpte i a continuar la tramitació corresponent. A aquests efectes, la persona que els promogui pot requerir a l'òrgan competent.

Si en el termini de 10 dies des de la data de requeriment l'òrgan competent no ha procedit a trametre l'edicte de convocatòria de la informació pública i a practicar les notificacions procedents, el promotor del pla pot instar la subrogació de l'òrgan competent del Departament de Territori i Sostenibilitat.

D'acord amb l'art. 90.3 TRLUC, l'òrgan que incoï l'expedient de subrogació ha de concedir audiència a l'Ajuntament de Barcelona (l'òrgan originàriament competent) i requerir-li a exercir les seves competències. Si en el termini d'un mes no les ha exercides, li ha de reclamar, un cop acordada la subrogació, que li trameti fotocòpia certificada de la documentació que integra l'expedient, la qual se li ha de trametre en el termini de 10 dies següents a la reclamació.

Si l'Ajuntament exerceix les seves competències a requeriment de la Generalitat: pot denegar la proposta si existeixen motius de legalitat, ja que per economia procedimental, com la proposta és inviable urbanísticament, no pot continuar la tramitació; o pot aprovar inicialment per donar dret al tràmit i en l'exercici de la potestat discrecional, el Consell Plenari adoptarà la resolució definitiva.

2.2.2. Silenci en l'aprovació definitiva

El silenci administratiu en la tramitació d'instruments urbanístics es recull en l'article 91 del TRLLU, segons el qual:

"1. En la tramitació dels plans d'ordenació urbanística municipal i dels programes d'actuació urbanística municipal i comarcal, s'entén que es produeix silenci administratiu positiu si la resolució definitiva no es notifica en el termini de quatre mesos des de la recepció de l'expedient complet per l'òrgan competent per a l'aprovació definitiva. En el cas que es tracti de plans urbanístics plurimunicipals l'aprovació inicial dels quals hagi estat acordada per una comissió territorial d'urbanisme o pel director o directora general d'Urbanisme, el termini és de tres mesos i compta des de l'acord d'aprovació provisional.

2. En la tramitació dels plans urbanístics derivats l'aprovació definitiva dels quals correspongui als òrgans urbanístics de la Generalitat, s'entén que es produeix silenci administratiu positiu si la resolució definitiva no es notifica en el termini de tres mesos des de la recepció de l'expedient complet per l'òrgan competent per a l'aprovació definitiva.

3. En la tramitació dels plans urbanístics derivats l'aprovació definitiva dels quals correspongui als ajuntaments o als consells comarcals, s'entén que es produeix silenci administratiu positiu si la resolució definitiva no es notifica en el termini de dos mesos des del finiment del període d'informació pública, sempre que es disposi de la declaració d'impacte ambiental pertinent, en els supòsits que sigui preceptiva, i que hagi transcorregut el termini establert per l'article 87.1 o que la comissió territorial d'urbanisme competent hagi emès l'informe corresponent.

4. En la tramitació dels plans urbanístics derivats l'aprovació definitiva dels quals correspongui, per subrogació, a un òrgan urbanístic de la Generalitat, s'entén que es produeix silenci administratiu positiu si la resolució definitiva no es notifica en el termini de dos mesos des del finiment del període d'informació pública, llevat que l'òrgan originàriament competent ja hagi complert aquest tràmit, en el qual cas el termini és de tres mesos des de la recepció de l'expedient complet per la comissió.

5. En el supòsit que en la tramitació d'una figura del planejament urbanístic es produeixi un acord que requereixi la presentació d'un text refós, la resolució subsegüent de l'òrgan que pertorqui s'ha de dictar dins el termini de dos mesos d'ençà que aquest text s'hagi presentat. En el cas que en comptes d'un text refós s'hagi de presentar nova documentació necessària per a analitzar el contingut del pla, la resolució s'ha de dictar dins el mateix termini que la Llei fixa per a l'aprovació definitiva de l'instrument de planejament de què es tracti. Si, un cop transcorreguts els esmentats terminis, no s'ha notificat cap acte exprés, s'entén que hi ha hagut silenci administratiu positiu i que s'ha produït l'aprovació definitiva del text refós o la compleció definitiva de l'expedient, amb la documentació aportada."

Còmput del termini per a resoldre

Per al còmput del termini en que es produeixi l'aprovació definitiva per silenci administratiu cal tenir en consideració diverses circumstàncies com són els informes sectorials que han de ser emesos durant la tramitació de l'expedient (si suspenen o no el procediment), si hi ha efectes esmenables en la proposta aprovada inicialment com a resultat de les al·legacions formulades en el període d'exposició al públic o com a resultat dels informes sectorials.

Així mateix, cal destacar que d'acord amb l'art. 102.3.a) del TRLLU, en els plans urbanístics derivats d'iniciativa privada, s'han de citar personalment al tràmit d'informació pública les

persones propietàries dels terrenys que hi siguin compresos, llevat que el pla sigui formulat per la totalitat dels propietaris i així s'acrediti mitjançant document públic. Per la seva part, l'art. 23.4 del RLLU determina que el termini d'informació pública es computa des de la darrera publicació obligatòria i, quan a més, es practiqui la notificació individualitzada, el còmput, per a cadascuna de les persones interessades, es fa des de la notificació llevat del cas en què la darrera publicació obligatòria sigui posterior.

D'una lectura conjunta d'ambdós preceptes, podem concloure que **si hi ha notificacions individualitzades que poden derivar en que propietaris de l'àmbit tinguin un termini d'exposició al públic particular (posterior al termini "general" perquè la notificació s'ha practicat amb posterioritat a la publicació de l'anunci en el BOP i en un dels diaris de major divulgació de la província), els dos mesos per a adoptar una resolució definitiva s'inicien des que fineix la informació pública dels propietaris.**

Informes sectorials emesos durant la tramitació

L'article 85 del TRLLU, determina que simultàniament al tràmit d'informació pública d'un pla d'ordenació urbanística municipal (per al nostre municipi ens trobarem en modificacions del Pla general metropolità) o d'un instrument urbanístic derivat (plans especials urbanístics o plans de millora urbana), caldrà sol·licitar informe als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials, els quals l'han d'emetre en el termini d'un mes llevat que una disposició n'autoritzi un altre.

La LRJAP contempla que en la resolució del procediment administratiu s'han de sol·licitar els informes que siguin preceptius per disposicions legals i els que es jutgin necessaris per a resoldre.

Llevat que hi hagi una disposició expressa en contrari, els informes són facultatius i no vinculants.

Habitualment en la tramitació d'instruments de planejament ens trobem amb les dues classes d'informes sectorials: aquells que es sol·liciten perquè una llei sectorial així ho determina, és a dir, són informes preceptius (amb caràcter general els informes que exigeix la normativa sectorial són vinculants), i aquells que es demanen perquè es considera adient per a millor fonamentació de la proposta, i que són facultatius. **Si no es sol·licita un informe facultatiu, en principi, podem considerar que no es derivaria cap perjudici per a l'Administració. La falta de**

sol·licitud d'un informe preceptiu podria, en principi, viciar el procediment administratiu. En aquest sentit, la jurisprudència ha anat oscil·lant entre nul·litat i anul·labilitat del procediment.

Si l'informe no s'emet dins del termini, en ocasions la normativa sectorial s'encarrega de determinar els efectes. Si la normativa sectorial no diu res, caldria estar a la normativa del procediment administratiu comú, segons la qual **es poden prosseguir les actuacions a excepció de que l'informe sigui preceptiu i determinant per a la resolució del procediment, cas que es podrà interrompre el termini dels tràmits successius.**

La no emissió en termini dels informes preceptius no vinculants i dels informes facultatius, permetrà prosseguir els procediment.

D'acord amb el que assenyala la jurisprudència, **la no emissió d'un informe preceptiu vinculant podrà comportar la interrupció del procediment. Aquesta suspensió no és automàtica: podrà ser acordada bé en el moment de demanar l'informe, o bé transcorregut el termini legal per emetre'l.** Aquest termini d'interrupció no podrà ser superior a 3 mesos.

És important diferenciar entre els **informes preceptius vinculants i no vinculants.**

Els informes preceptius vinculants les determinacions contingudes en l'informe obligaran a l'Ajuntament però només en relació amb les qüestions pròpies de la competència estatal o autonòmica.

En els informes preceptius no vinculants, les determinacions de l'informe no obliguen a l'Ajuntament però si aquest no les té en consideració, ho ha de motivar.

Els informes més habituals que es sol·liciten en la tramitació d'instruments de planejament són els següents:

Informes competències de l'Administració estatal (amb caràcter no exhaustiu):

- **Carreteres:** La sol·licitud cal realitzar-la abans de l'aprovació inicial. El termini per ser emès informe vinculant per part de Fomento és de **3 mesos**. Transcorregut el termini sense que hagi sigut emès, es pot entendre favorable (Llei 37/2015, de 29 de setembre, de carreteres de l'Estat i Text refós de la Llei de sòl i rehabilitació urbana)
- **Infraestructures Ferroviàries:** La sol·licitud cal realitzar-la abans de l'aprovació inicial. El termini per ser emès **informe vinculant** per part de Fomento és de **2 mesos**. Transcorregut el termini sense que hagi sigut emès, es pot entendre favorable. (Llei

38/2015, de 29 de setembre, del sector ferroviari i Text refós de la Llei de sòl i rehabilitació urbana)

- **Infraestructures aeroportuàries:** La sol·licitud cal realitzar-la abans de l'aprovació inicial. El termini per ser emès **informe vinculant** per part de Fomento és de **6 mesos**. Transcorregut el termini, s'entendrà disconforme. En cas de manca de sol·licitud de l'informe o de disconformitat, no es podrà aprovar definitivament el pla. Després de l'aprovació definitiva, l'òrgan competent ha de remetre a la Direcció General de Aviación Civil el pla aprovat definitivament, acompanyat de certificació de l'acte d'aprovació definitiva.
- **Domini públic portuari estatal:** La sol·licitud d'informe previ vinculant a Ports de l'Estat s'efectuarà en els casos en què pugui veure's afectat el servei de senyalització marítima. L'informe és preceptiu i **vinculant**. El termini per ser emès informe és **d'1 mes**. En cas de manca d'informe o de disconformitat, no es podrà aprovar definitivament el pla.
- **Costes:** L'informe **vinculant** s'ha sol·licitar abans de l'aprovació inicial (**un mes per ser evacuat**) i abans de l'aprovació definitiva (**dos mesos**), d'acord amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol. Si l'informe no és favorable en aspectes de competència de l'Estat, caldrà obrir un període de consultes per arribar a un acord. Si com a resultat d'aquest acord es modifiqués substancialment el contingut del pla, aquest s'haurà de sotmetre a una nova informació pública i audiència dels organismes que haguessin intervingut preceptivament en l'elaboració. El compliment de tots aquests tràmits interromprà el contingut dels terminis per a l'aprovació dels pla.

Els informes sectorials que han d'emetre els organismes estatals en matèria de carreteres, infraestructures ferroviàries i aeroportuàries, de domini públic portuari estatal i de costes són vinculants. La no emissió de l'informe podrà comportar la interrupció del procediment. Aquesta suspensió no és automàtica, podrà ser acordada bé en el moment de demanar l'informe, o bé transcorregut el termini legal per emetre'l. L'única suspensió automàtica del termini per la resolució la trobem contemplada en la legislació de costes.

Informes competències de la Generalitat de Catalunya més habituals (amb caràcter no exhaustiu):

- **Carreteres:** Una vegada aprovats inicialment, s'ha de trametre l'instrument de planejament a la Direcció general competent en matèria de carreteres, per tal que pugui informar en matèria de la seva competència. Termini de l'emissió és d'**1 mes**. La normativa sectorial (Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost) no assenjala res sobre els efectes que produiria la no emissió de l'informe en termini.
- **Infraestructures ferroviàries:** Una vegada aprovat inicialment, s'ha de trametre l'instrument de planejament a la Direcció general competent en matèria de d'infraestructures i serveis de transport per tal que pugui informar en matèria de la seva competència. Termini de l'emissió és d'**1 mes**. La normativa sectorial (Llei 4/2006, de 31 de març), no assenjala res sobre els efectes que produiria la no emissió de l'informe en termini.
- **Domini públic portuari autonòmic:** Un cop aprovat inicialment, s'ha de trametre l'instrument de planejament a la Direcció general competent en matèria de ports, per tal que pugui informar en matèria de la seva competència. La normativa sectorial (Llei 5/1998, de 17 d'abril), no diu res sobre el seu caràcter vinculant o no ni tampoc el termini de la seva emissió és d'**1 mes**.
- **Autoritat del Transport Metropolità:** quan la proposta s'ajusta a algun dels supòsits regulats en l'article 3 del Decret 344/2006, de regulació dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada (la sol·licitud, per tant, és preceptiva). L'article 22 d'aquest Decret estableix que l'informe s'ha d'emetre en el termini d'**1 mes**, sinó es poden continuar les actuacions. Així mateix, que en el supòsit que no es segueixin les conclusions de l'informe, s'ha de justificar (per tant, el seu caràcter no és vinculant).

La normativa sectorial referent en matèria de carreteres, infraestructures ferroviàries, domini públic portuari autonòmic i de mobilitat no estableix res pel que fa als efectes que produiria la no emissió de l'informe preceptiu dins el termini.

Informes interns dins el propi Ajuntament de Barcelona (amb caràcter no exhaustiu):

- En tots els plans es sol·licita **informe al Consell del Districte** corresponent per l'àmbit de planejament: No hi ha cap disposició que estableixi la naturalesa vinculant de l'informe que ha d'emetre el Consell del Districte en ocasió de la tramitació d'instruments de planejament urbanístic ni que sigui determinant per a la resolució de l'expedient. Així mateix, d'acord amb l'article 83.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, llevat que hi hagi una disposició expressa en sentit contrari, els informes són facultatius i no vinculants.

La Disposició addicional primera, apartat sisè, del Reglament Orgànic Municipal, disposa que un cop aprovats inicialment, els plans urbanístics s'han de sotmetre a informe dels Consells del Districte pel termini previst per la informació pública (és preceptiva la seva sol·licitud, en definitiva). Estableix el Reglament Orgànic municipal que *"En cas que no n'informin durant el termini assenyalat, es prosseguiran les actuacions de conformitat amb l'article 83.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, les actuacions, sens perjudici que el parer dels Consells de Districte es pugui tenir en compte quan l'informe s'emeti abans de la data de la convocatòria de la Comissió del Consell Municipal que hagi de dictaminar la proposta d'aprovació definitiva corresponent."* Aquest darrer incís porta a entendre que **el parer dels Consells de Districte no sempre seran tinguts en consideració en la proposta d'aprovació definitiva corresponent, i en conseqüència, la manca de l'esmentat informe no ha de ser un obstacle per a la continuïtat del procediment administratiu i que la seva naturalesa és preceptiva i no vinculant.**

- **Direcció de Protecció del Patrimoni Arquitectònic, Històric i Artístic:** quan un pla incorpora dins el seu àmbit un element protegit, es sol·licita informe per tal que determinar si les propostes són coherents i compatibles amb la protecció de l'element així com per supervisar la rehabilitació proposada. No hi ha cap norma que determini l'obligatorietat de la seva sol·licitud, per tant, són informes facultatius que es sol·liciten amb base a l'article 85 del TRLLU i tenen el termini d'un mes per ser emesos.

Si en base al Decret 276/2005, de 27 de desembre, s'ha de sol·licitar informe a la Comissió Territorial del Patrimoni cultural de la Generalitat de Catalunya perquè estem davant una proposta de deixar sense efecte la declaració de béns culturals d'interès local o perquè la proposta afecta un conjunt històric, una zona arqueològica, una zona paleontològica, un lloc històric, una zona d'interès etnològic o un entorn de protecció d'interès nacional, la sol·licitud s'efectua a través de la Direcció de Protecció del Patrimoni Arquitectònic, Històric i Artístic. Les comissions del patrimoni cultural han de

prendre els seus acords en el termini màxim de 3 mesos, tret del cas previst en l'article 2.1.e) en què el termini és de quatre mesos. La falta de resolució expressa té efectes estimatoris.

- **Direcció de Serveis de Mobilitat** de l'Ajuntament quan la proposta incorpora Estudi d'Avaluació de la mobilitat generada
- **Institut municipal de Parcs i Jardins** quan en l'àmbit de planejament existeix arbrat o vegetació que pot veure's afectat per la intervenció proposada.

En aquests casos habitualment es sol·licita informes facultatius per a una millor motivació de la proposta, no hi ha cap normativa que determini la seva sol·licitud preceptiva. Per tant, si no són emesos en el termini que determina l'art. 85.5 del TRLLU, és a dir, 1 mes, es poden prosseguir les actuacions.

Defectes esmenables en la proposta aprovada inicialment

La proposta aprovada inicialment pot tenir una sèrie de mancances que s'han originat dins el període d'informació pública i que donen lloc a que sigui convenient modificar el document aprovat inicialment. Aquests defectes esmenables poden originar-se per al·legacions formulades en el període d'informació pública, pel contingut d'informes sectorials emesos o fins i tot per voluntat del propi promotor del planejament.

En qualsevol cas, **els informes que eventualment puguin evacuar-se per sí mateixos no paralitzen, ajornen o suspenen els terminis que el TRLLU estableix per a adoptar una resolució definitiva.**

Tampoc paralitza el procediment administratiu la petició del privat de paraitzar el còmput del termini per resoldre o la suspensió del procediment administratiu, ja que no ens trobem davant de cap dels supòsits contemplats en l'art. 42.5 de la LRJAP:

“El transcurso del plazo máximo legal para resolver un procedimiento y notificar la resolución se podrá suspender en los siguientes casos:

a) Cuando deba requerirse a cualquier interesado para la subsanación de deficiencias y la aportación de documentos y otros elementos de juicio necesarios, por el tiempo que medie entre la notificación del requerimiento y su efectivo cumplimiento por el destinatario, o, en su defecto, el transcurso del plazo concedido, todo ello sin perjuicio de lo previsto en el artículo 71 de la presente Ley.

b) Cuando deba obtenerse un pronunciamiento previo y preceptivo de un órgano de las Comunidades Europeas, por el tiempo que medie entre la petición, que habrá de comunicarse a los interesados, y la notificación del pronunciamiento a la Administración instructora, que también deberá serles comunicada.

c) Cuando deban solicitarse informes que sean preceptivos y determinantes del contenido de la resolución a órgano de la misma o distinta Administración, por el tiempo que medie entre la petición, que deberá comunicarse a los interesados, y la recepción del informe, que igualmente deberá ser comunicada a los mismos. Este plazo de suspensión no podrá exceder en ningún caso de tres meses.

d) Cuando deban realizarse pruebas técnicas o análisis contradictorios o dirimientes propuestos por los interesados, durante el tiempo necesario para la incorporación de los resultados al expediente.

e) Cuando se inicien negociaciones con vistas a la conclusión de un pacto o convenio en los términos previstos en el artículo 88 de esta Ley, desde la declaración formal al respecto y hasta la conclusión sin efecto, en su caso, de las referidas negociaciones que se constatará mediante declaración formulada por la Administración o los interesados.”

Això és així ja que l'article 92 del TRLLU contempla que l'òrgan competent per a l'aprovació definitiva d'una figura de planejament pot adoptar la resolució que s'escaigui entre les següents:

1. Aprovació pura i simple del planejament, o bé amb prescripcions de caràcter puntual que no exigeixin un nou tràmit d'informació pública.
2. La suspensió total o parcial del tràmit d'aprovació per raó de deficiències esmenables.
3. La denegació motivada de l'aprovació del planejament per raó de vicis o defectes no esmenables.

Per tant, si es considera que existeixen esmenes a introduir en el document d'aprovació inicial d'un pla d'iniciativa privada, ja siguin fruit d'al·legacions formulades en el període d'informació pública, ja siguin pel contingut d'informes sectorials emesos durant la tramitació, per tal de que no es produeixi l'aprovació del pla per silenci, el que caldria és elevar al Plenari un acord de suspensió de l'aprovació definitiva amb advertència de caducitat. Igualment caldria procedir tot i que el promotor sol·liciti la suspensió del procediment.

2.3. CONSEQÜÈNCIA DE L'APROVACIÓ DELS PLANS PER SILENCI ADMINISTRATIU

Estableix l'art. 107 del TRLLU que **si un instrument urbanístic és aprovat per silenci administratiu positiu, l'òrgan competent per acordar-ne l'aprovació definitiva ha d'ordenar d'ofici o a instància de part interessada, la publicació de l'aprovació en el butlletí oficial corresponent i, si s'escau, ha de fer les notificacions que corresponguin.**

Per tant, el Consell Plenari de l'Ajuntament **no pot adoptar, en aquests casos, cap altre acord en sentit contrari al silenci.**

Així mateix, l'art. 91.6 del TRLLU determina que en l'aprovació definitiva d'una figura de planejament urbanístic, els actes presumptes es poden acreditar i fer valer d'acord amb el que estableix la legislació de procediment comú, sens perjudici del que disposa l'art. 106 en referència a l'executivitat dels plans. Pel que fa a la legislació de procediment administratiu comú, l'art. 43.5 de la LRJAP determina que **l'existència d'actes administratius produïts per silenci pot ser acreditada mitjançant qualsevol prova admesa en Dret, inclòs el certificat acreditatiu del silenci produït,** que pot ser sol·licitat a l'òrgan competent per resoldre. Aquest certificat ha de ser emès en el període màxim de 15 dies.

La publicació dels plans aprovats (acord i normativa) en el butlletí oficial corresponent – en el nostre cas en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona-, no és un requisit de validesa però sí d'eficàcia per a la seva entrada en vigor, segons determina la Llei reguladora de Bases de règim local en el seu art. 70.2. Aquest requisit necessari per a l'entrada en vigor del planejament urbanístic en tant que disposició de caràcter general, es predica tant dels instruments de planejament aprovats per acord de l'òrgan competent com dels aprovats per silenci administratiu positiu. Aquest posicionament és conseqüent amb doctrina jurisprudencial recent, ja que **pel principi de publicitat de les normes, no podria formar part de l'ordenament jurídic i per tant, no es podria predicar l'existència i obligatorietat de normes que no estiguessin publicades.**

CONCLUSIONS

---

1. L'Administració està obligada a dictar resolució expressa en tots els procediments i a notificar-la, ja siguin iniciats a instància de part o d'ofici.
2. El venciment del termini màxim sense haver-se notificat resolució expressa legitima a l'interessat/s que haguessin formulat la sol·licitud a entendre-la estimada per silenci administratiu positiu, a excepció de determinats supòsits taxats per llei.
3. L'estimació per silenci administratiu té, a tots els efectes, la consideració d'acte administratiu finalitzador del procediment.
4. En els casos d'estimació per silenci administratiu, la resolució expressa posterior a la producció de l'acte només podrà dictar-se de ser confirmatòria del mateix.
5. El termini per adoptar l'aprovació inicial d'un pla urbanístic derivat és de tres mesos des de la recepció de la documentació completa si no precisa les obres d'urbanització bàsiques i de quatre mesos si les precisa.
6. L'acord d'aprovació inicial és un acte tràmit, no és resolutiu del procediment –per tant, no atorga cap dret ni imposa obligacions.
7. La denegació de l'aprovació inicial d'una proposta de pla urbanística derivat d'iniciativa privada només es pot justificar jurídicament quan les deficiències o defectes existents no puguin subsanar-se o suplir-se durant la tramitació del procediment administratiu.
8. En la tramitació dels plans urbanístics derivats l'aprovació definitiva dels quals correspongui als ajuntaments o als consells comarcals, s'entén que es produeix silenci administratiu positiu si la resolució definitiva no es notifica en el termini de dos mesos des del finiment del període d'informació pública.
9. Tot i que hagi defectes esmenables en la proposta aprovada inicialment, els informes que eventualment puguin evacuar-se per sí mateixos no paralitzen, ajornen o suspenen els terminis que el TRLLU estableix per a adoptar una resolució definitiva.

10. Els informes que més habitualment es sol·liciten a l'Administració estatal són en matèria de carreteres, infraestructures ferroviàries i aeroportuàries, de domini públic portuari estatal i de costes. Aquests informes són vinculants. La no emissió de l'informe podrà comportar la interrupció del procediment. Aquesta suspensió no és automàtica, podrà ser acordada bé en el moment de demanar l'informe, o bé transcorregut el termini legal per emetre'l. L'única suspensió automàtica del termini per la resolució la trobem contemplada en la legislació de costes.
11. La normativa sectorial referent catalana en matèria de carreteres, infraestructures ferroviàries, domini públic portuari autonòmic i de mobilitat no estableix res pel que fa als efectes que produiria la no emissió de l'informe preceptiu dins el termini.
12. Els casos en que habitualment es sol·licita informes interns dins el propi Ajuntament es tracta d'informes facultatius, per a una millor motivació de la proposta.. Per tant, si no són emesos en el termini que determina l'art. 85.5 del TRLLU, és a dir, 1 mes, es poden prosseguir les actuacions.
13. La sol·licitud al Consell del Districte en tots els instruments de planejament és preceptiva tot i l'informe no és vinculant. Si no s'emet dins el termini que fixa el Reglament orgànic municipal, es poden prosseguir les actuacions.
14. Si es considera que existeixen esmenes a introduir en un document d'iniciativa privada aprovat inicialment, per tal de que no es produeixi l'aprovació del pla per silenci, el que caldria és elevar al Plenari un acord de suspensió de l'aprovació definitiva amb advertència de caducitat. Caldria procedir en el mateix sentit tot i que el promotor sol·liciti en el termini de dos mesos per a resoldre que té l'Ajuntament, la suspensió del procediment per a l'esmena de les deficiències.
15. Si un instrument urbanístic és aprovat per silenci administratiu positiu, l'òrgan competent per acordar-ne l'aprovació definitiva ha d'ordenar d'ofici o a instància de part interessada, la publicació de l'aprovació en el butlletí oficial corresponent i, si s'escau, ha de fer les notificacions que corresponguin. No es pot adoptar, en aquests casos, cap altre acord en sentit contrari al silenci.

Proposta d'acord per a la redacció d'un PROTOCOL per evitar l'aprovació del planejament per "silenci administratiu".

La institució del silenci administratiu en seu del planejament urbanístic és especialment objecte de preocupació per part d'aquest Govern municipal ja que la seva conseqüència que és l'existència en l'ordenament jurídic d'una disposició de caràcter general no acordada expressament per l'òrgan competent, impedeix l'exercici amb plenitud de la potestat discrecional d'ordenació urbanística del territori.

Amb l'aprovació d'instruments de planejament per la institució del silenci administratiu també es detrau l'exercici democràtic de votació i adopció d'acords per part Plenari del Consell Municipal, òrgan competent d'acord amb la legislació de règim local i urbanística vigent, per resoldre definitivament els expedients de tramitació d'instruments de planejament urbanístic derivats d'iniciativa privada. En aquest sentit, es considera convenient que la finalització de la tramitació d'aquests tipus d'expedients administratius es resolgui de manera expressa i no mitjançant un acte presumpte.

El compliment de l'obligació legal de resoldre els expedients de planejament dins els terminis legals requereix un compromís per part de l'organització administrativa municipal però també dels òrgans col·legiats municipals per harmonitzar adequadament el debat i en el seu cas la discrepància amb la necessitat de produir una resolució degudament motivada i dins termini, evitant la producció d'aprovacions per silenci administratiu. En la mesura que l'aprovació del planejament urbanístic comporta l'exercici de facultats discrecionals el requeriment de motivació és encara més intens. S'ha de notar en tot cas, si bé la tramitació dels plans d'iniciativa municipal s'ha de fer amb la màxima celeritat, no és aplicable el silenci administratiu als plans derivats d'iniciativa municipal ni a les propostes de modificació del Pla General Metropolità que presenten els particulars que només poden ser tramitades si el propi Ajuntament n'assumeix la iniciativa.

El Govern municipal en exercici de la seva capacitat d'autoorganització, per a una millora de la transparència, per tal de facilitar el compliment de l'obligació de resoldre dins els terminis legals i amb la voluntat de facilitar la participació de tots els grups polítics municipals en la presa de decisions té voluntat d'adoptar les mesures següents:

1. El Govern municipal elaborarà un protocol d'actuació per tal d'assegurar el compliment dels terminis de tramitació dels instruments de planejament derivat que tingui especialment en consideració els plans d'iniciativa privada, donat que aquest compliment compromet a diferents àrees municipals, als districtes i també exigeix plasmar adequadament els mecanismes de coordinació necessària de l'actuació administrativa amb els òrgans col·legiats del govern municipal. Aquest protocol incorporarà també els projectes d'urbanització, els instruments de gestió urbanística i les llicències.
2. Els expedients corresponents al planejament derivat d'iniciativa privada es sotmetran als òrgans competents dins els terminis legalment establerts i s'indicarà en el mateix ordre del dia el termini en què es produiria l'aprovació per silenci administratiu. En concret, d'acord amb el que preveu el Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya els terminis són els següents:
  - a) La proposta d'acord d'aprovació inicial, o bé de suspensió o denegació d'aquesta, es sotmetrà a la Comissió de Govern, que actua per delegació de l'Alcaldia, en el termini de tres mesos des de la recepció de la documentació completa o de quatre en cas que s'hagin de realitzar obres d'urbanització bàsiques, precisant que en el temps indicat també s'ha de notificar la resolució al promotor. En cas de suspensió de l'aprovació inicial, la resolució sobre la nova documentació presentada s'ha d'adoptar i notificar en el termini de dos mesos.
  - b) La proposta d'acord d'aprovació definitiva o bé de suspensió o denegació d'aquesta es sotmetrà a la Comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat Urbana i al Plenari del Consell Municipal, dins del termini de dos mesos des del finiment del període d'informació pública, computat en la forma reglamentàriament establerta, precisant que dins aquest termini s'ha de procedir també la notificació de la resolució al promotor; en cas de suspensió i aportació de nova documentació la nova resolució s'ha d'adoptar en el termini de dos mesos; en cas que s'hagi ordenat un text refós la resolució s'ha d'adoptar també en el termini de dos mesos de la seva presentació.

3. Quan la proposta d'acord que es presenta a la Comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat no sigui informada favorablement per una majoria es posarà de manifest aquest situació als grups polítics per tal que, si així ho consideren procedent, elaborin un dictamen alternatiu degudament motivat a elevar al Plenari del Consell Municipal. En cas que per la complexitat del tema la pròpia Comissió no pugui elaborar aquest immediatament, es sotmetrà a la propera Comissió, si això es pot fer dins els terminis per resoldre, o bé, en cas contrari, se'n definiran les línies bàsiques en la pròpia Comissió i es sotmetrà a la Junta de Portaveus prèvia al Plenari del Consell Municipal. Es posarà a disposició dels regidors l'assessorament legal i tècnic per donar compliment a l'obligació legal de motivar adequadament les propostes.
4. En tot cas, s'inclourà i es mantindrà en l'ordre del dia del Plenari del Consell la proposta d'acord corresponent, si el compliment dels terminis de resolució així ho requereix.
5. Si no s'aconsegueix en el Consell Plenari Municipal el quòrum per a l'adopció d'una resolució definitiva d'un determinat instrument de planejament i es donen les circumstàncies per a que el pla es consideri aprovat definitivament passada la data del Consell Plenari, s'inclourà en l'ordre del dia del Consell Plenari del següent mes, independentment que la part interessada ho sol·liciti, l'ordre de publicar l'aprovació del pla per silenci administratiu en el BOP i, si s'escau, la pràctica de les notificacions que corresponguin d'acord amb l'article 107.2 del TRLLU.
6. Crear un espai de treball amb presència dels Grups Municipals i tots els col·legis professionals amb competències en planejament urbanístic, per acordar el protocol.
7. Instar a la Generalitat de Catalunya, com a competent en la matèria, perquè permeti un termini d'exposició pública del planejament urbanístic mínim de tres mesos, als efectes d'afavorir els processos de participació, difusió i coneixement general dels documents urbanístics.
8. Instar a la Generalitat, com a competent en la matèria, perquè reguli un tràmit addicional per als casos d'iniciatives privades de planejament, consistent en un document de criteris o avanç de planejament, als efectes de facilitar el coneixement de les iniciatives i la valoració del seu interès públic.